

SOSIALURIN

Blaðstjóri:
Vilji SørensenÚtgevandi:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høgshætt

Heimastýrisslógin

EITT av høvuðsmálunum hjá tí nýggja landsstýrinum er at taka av heimastýrisslóginum, sum vit finga í 1948, og sum í hesum tíðarskeiði hevur roynst ein sera góð stýrisskipan, ið veitir okkum alt tað sjálvstýri, vit eru førir fyri at gjalda sjálvir. — Fólkalokkurin hevur í átta ár arbeitt undir hesi lóg, og tjóðveldisflokkurin hevur áður sagt seg til reiðar at gera tað sama; men kortini hevur hvørgin av hesum flokkum viljað góðtikið hana sum »grundlóg» Føroya. Bert ein av flokkunum í hesum landsstýri — sjálvstýrisslokkurin — hevur frá fyrstu tíð verið við til at samtykt hesa lóg; men hesin flokkur hevur ikki einans sett stuðlar undir eitt landsstýri við stórum meiriluta

sum er imóti heimastýrisslóginum; men er eisini sjálvur til reiðar at gera hana til einkis.

LANDSINS stýri er nú í hondum teirra, ið vilja bróta niður sjálvstýrisgrundarlagið undir tilveru okkara sum fólk, sum tjóð, tí verður henda stýrisskipan kollvelt, eru vit beinanvegin úti í loysingaróforinum, ið vil beina fyrri okkum sum serstök tjóð. Í hesum verki eru sjálvstýrismenn nú vorðnir teir ítarstu. Hetta er sum onkur tók til, hitt ramasta anarki; tí at seta flokkar og menn til reiðar, ið ikki vilja akta landsins lógir, er brotsgerð mikil móti øllum samfelagsnum hugsunarháttum og øllum tí, ið demokratiska samfelagið hevur bygt á.

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum!

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera góldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum líni av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

ALMENN LITATION

Landssjúkrahúsið D.A.H.

BYGNINGUR BP.

Við hesum verður el-arbeiddi viðvikjandi: nýggja sjúklinga- og vøðgerðarbygningi Landssjúkrahúsins útboðið í almennari licitation.

Licitationstillfarið verður útflyggjað frá skrivstovu Landssjúkrahúsins móti kr. 100,- í veðhaldi frá hinum 22. í h.

Tilboð mugu verða skrivstovu Landssjúkrahúsins í hendi í seinasta lagi tann 20. februar 1963 kl. 10.00 og verða tað opnað í hjáveru teirra bjóðandi.

Tað verður gjørt vart við, at tilboð við opningarfyrirvarni ikki verða móttikin.

Tann í veðhaldi settur peningur verður afturgóldin samstundis sum licitationstillfarið verður afturlatið í óskaddum standi.

Byggingevid Landssjúkrahúsins,
M. Wahl, formaður.

— 2802 —

SNAR-vaskað
centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bøgata 14

LEIGA RUSSISKAN VATNBÁT

Hóast all gorr fólkaflakksins undan seinasta býráðsvali um, at vatnneyð kom aldri aftur at verða í Havn, so trytur vatnið stóðugt — bæði summar og vetur. Menn eru farnir at hugsa um at leiga ein russiskan tangabát at flyta vatn úr Fugafirði til Havnar; men enn hevur landsstýrið ikki byrjað samráðingar við Sovjet um hetta mál.

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

Pí. BACALAO

MÁLINGAHANDILIN

J. C. Svabosgata 4 — Telef. 2731

HARDURA gólvbelegningur

í fleiri litum og mynstrum, 128 cm breitt
Ljóð- og varma-isolerandi.

Máling og tapet

í stórum úrváli.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Hedin Brú: LEIKUM FAGURT ...

132

at leggja seg út í politikk, er matstrev. Var hann tjóðskaparsinn-
aður, hevði hann longu gjørt vart við seg áður, stríðið hevði verið
somikið beiskt, at hevði hann tað rætta hjartalagið, hevði hann
ikki dugað at sita kvírrur so leingi. Ikki hugsi eg, vit skulu geva tí
manninum ov langt boð. Men eg haldi eisini, at vit eiga at tala
við hesar nýggju menninar — fáa ein flokk afturat er altíð hætt-
isligt.

Sámal Jóhan sigur djúphugsandi: »Matstrev er kanska einki
at kasta eftir manninum, einki ilt í tí, um Bakka-Hanus vil hava
eitt sindur av meira matstrevi inn í tingarbeiðið. Men nú er at
vita sær hógv, so matstrev etur ikki alt undir seg.»

Dánjal bóndi suffar tungliga: »Eg ræðist! Nú eru vit so gamlir
báðir, mín góði vinur Sámal Jóhan, og hava í felagsskapi roynt
at hildið í oyrini á Punthavn, Skal nú aftur ein mannvargur bróta
seg inn í tingarbeiðið, er væl best, vit leggja frá okkum báðir og
lata yngri menn koma framat.»

Ein annar fundarmaður: »Lika frá fyrsta degi hevur klovnur
verið í framtaksflokkinum. Tað, sum vit, ið byrjaðu tjóðskapar-
rørsluna ætlaðu, var at menna okkara tjóðskaparliga liv, at vinna
tí rættingi og skapa tí tey bestu gróðrarlíkindi við at upplýsa
fólkið. Hetta var eingin ótrodd gota, vit her vistu á; menn um øll
norðurlond hövdu longu slóða hana. Hetta var Grundtvikar
frælsihugan, sum skein um londini og festi í her við ...»

Dánjal bóndi: »Ja, beinan vegin vóru menn uppí, sum fataðu
ikki henda felagsskap, men vildu seta knívin á øll bond, sum
knýttu okkum til líkasinnað uttan fyri Føroyar. Her varð elvt eitt
bróðurstríð, sum alla tíðina hevur verið okkum til bága — og til
gagn fyri móttøðuna her heima. Mangan hava vit havt meira
stríð av hvesingum innanflokka enn av argastu íhaldsmönnum.»

Og nú er so rørslan einaferð endað í orðaleiki og óvitaskapi.
Allir skilamenn siggja, at her má vend koma í ...»

»Men tað verður eingin bati í,« hvesir Dánjal bóndi, »at binda

133

óvenjingin Punthavn úr og sleppa mattrælinum Bakka-Hanus
aftur í staðin. Tað havi eg ikki sinni til. Men eg skal koma til ein
ein fund, at tala um hesi viðurskipti. Tað verður so min síðsta
gerð. Eg eri móður — og satt at siga eitt sindur vónbrotin eisini,
so eg ætli at leggja frá mær.»

Tá reisist Sámal Jóhan, álvarsamur, rørdur: »Vit eru samdir
í hasum tú segði, Dánjal bóndi. Hava so mangan sitið og samtalað
um hatta gjøgnum árin. Tað var ein vanlukka, at samarbeiðs-
menn uttanlanda vórðu lagdir undir hat, at upphavsmenninir tí
rørsluna vóru tiknir sum móttøðumenn, at hetta varð tug niður
í ungdómin, var okkum til stórt ógagn.

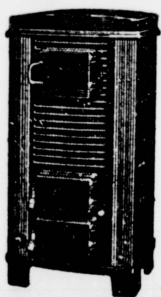
Eg skilji væl, at Dánjal bóndi er móður og vónsvikin. Sjálvur
ætli eg ikki at leggja frá mær beint nú; haldi tað stendur ov illa til
í lötuni, so vil fólk hava meg aftur, skal eg hanga uppí eitt sindur
enn, hevði havt hug at kunnað dugnað eina hond við at fingið
rørsluna aftur á beint. Tað er alsamt mitt álit, at hvesingarnir eru
teir fáu og vit tey nógvu. Tað var kanska ikki verri, um ein nýggjur
flokkur kom, so vit sluppu av við hesar vesararnar.»

Tað fullu ikki fleiri orð. Fundurin var lokin. Fáorðaðir og hugs-
unarsamir sögdu menn farvæl og fóru hvør til sín.

Tormaður fer út í bygdina at finna Elspu. Hann hugsar nógv
um hetta, hann hevur hoyrt á fundi, hatta teir báðir gomlu lög-
tingsmenninir hövdu sagt — sáttliga, væl umhugað, álvarsliga
meint. Eingi goyggi, einki vós. Undraðist bert á, at teir hövdu
nýtt so hørð orð um Bakka-Hanus. Men tá ið hesir hólgu menni-
nir hövdu so sagt, mundi eitt grundarlag vera í tí. Hetta var nýtt
fyri Tormanni, at tjóðskaparrørslan her hjá okkum í grundini
var ein felags norron rørsla, og at tann felagsskapur, sum var um
hana í Norðurlondum, átti at vera okkara styrki.

Hold fast ved det faste
brændsel - skift til ...

KESS-O-MATTO
den danske hvideovn

Det bedste varmeudrust
det bedste komfortsystem

P/T

VALDEMAR LUTZEN